

PROTOKOL HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

POSUDEK VEDOUCÍHO

JMÉNO STUDENTA: **Ondřej Novák**

NÁZEV PRÁCE: **Překlady a prezentace Shakespearových dramát v Českých zemích během první světové války**

HODNOTIL: *PhDr. Ivona Mišterová, Ph.D.*

1. CÍL PRÁCE (jaký byl a do jaké míry byl naplněn)

Cílem práce byla komparace shakespearovských překladů uváděných v Českých zemích době první světové války. Cíl práce byl splněn.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita vlastní práce, vhodnost příloh)

Práce se zabývá náročným tématem, které čerpá ze znalosti teorie překladu, Shakespearova díla a zvolených českých překladů. Teoretickou základnu práce představuje kapitola 2 (str. 8-23) věnovaná teorii překladu. Autor se opírá především o koncepci Jiřího Levého a Susan Bassnettové ve vztahu ke specifickým dramatického textu (viz dále bod 4). Teorie shakespearovského překladu čerpá především z rozsáhlé monografie Pavla Drábka *České pokusy o Shakespeara*. Na pomezí teoretické a praktické části práce stojí kapitola 3 (str. 24-35), jež stručně představuje dva zvolené překladatele, tj. Josefa Václava Sládka a Antonína Fencla. Vlastní komparace zvolených pasáží z díla *Kupec benátský* (v překladu J. V. Sládka) a *Benátský kupec* v překladu A. Fencla, která využívá deskriptivní metody se zaměřením na jednotlivé jazykové roviny, je předmětem kapitoly 4 (str. 36-52). Teoretický segment je vyvážen a propojen. Práce neobsahuje přílohy.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, kvalita citací a používané literatury, grafická úprava)

Práce je psána česky. Jazykový projev je čtivý, není však bohužel prost chyb (např. str. 6: úzu a specifík, jaká; str. 6: je demonstrováno [,] nakolik; str. 7: Bas[s]nettové; str. 20: intence lady Macbethová; str. 21: jsvůj; str. 33: krom; str. 35: interpunkce; str. 37: Hiský apod.). Práce je přehledně členěna do kapitol a podkapitol. Použité zdroje jsou citovány dle normy. Autor používá intertextových citací a systému poznámek pod čarou. Práce neobsahuje přílohy. Překvapivě jsou číslovány pouze liché strany textu. Revize by zasloužila grafická úprava srovnávaných pasáží (viz např. sonet 130 v překladu Martina Hilského či konkrétní srovnávané

pasáže z KP/BP).

4. STRUČNÝ CELKOVÝ KOMENTÁŘ (silné a slabé stránky práce, zdůvodnění hodnocení)

Struktura práce odpovídá zvolenému cíli. Teoretický fundament, který vychází z konceptu Jiřího Levého, Susan Bassnettové a Pavla Drábka, nastiňuje specifické rysy dramatického textu, které je třeba při překladu zohlednit. Shakespearovský překlad v tomto ohledu představuje mnohavrstvý (a komplikovaný) fenomén. Na str. 17-18 autor stanovuje kritéria překladu dramatického textu, která se snaží vysledovat při vlastní srovnávací analýze. Třebaže má teoretický úvod v podstatě kompilační charakter, je napsán poměrně výstižně s ohledem na pozdější aplikaci v praktické části práce. Kladem práce je podkapitola věnovaná kritice Sládkových překladů. Přestože dominovaly českému jevišti téměř do poloviny třicátých

let dvacátého století, dostalo se jim poměrně závažné kritiky již na sklonku století devatenáctého. Sládkovy překlady podrobil kritice také Antonín Fencel, který v roce 1916, jak autor správně uvádí, přispěchal s vlastním překladatelským počinem, tj. převodem Benátského

kupce. Autor rovněž správně konstatuje souvislost s odlišnou dobou vzniku obou překladů a odlišným profesním vybavením obou překladatelů, které se promítlo do charakteru výsledného translátu (zatímco Sládkův překlad lze označit jako textocentrický, Fencelův překlad

lze vzhledem k větší mluvnosti a hratelnosti označit za scenocentrický). V tomto ohledu by bylo podnětné zpracovat také recepci Fenclova nastudování (8. dubna 1916) vycházejícího z komického pojetí postavy Shylocka a srovnat ji s recepcí Kvapilova nastudování (7. dubna 1916), které bylo provedeno ve Sládkově překladu. Analyzované úryvky jsou vhodně zvolené. Srovnání doplnil autor pro ilustraci soudobým překladem Martina Hilského, na němž mj. dokládá vývoj a proměnu překladatelského úzu. Komparace se vyznačuje určitou snahou o osobité uchopení překladů a jejich zhodnocení, mělo by však být pojednáno hlouběji a detailněji. Rovněž překlad Martina Hilského by měl být lépe integrován do koncepce práce.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY URČENÉ K ROZPRAVĚ PŘI OBHAJOBĚ

1. Který z analyzovaných překladů Vás nejvíce oslovil a proč?
2. Jaká zásadní „výtká“ byla namířena proti Sládkovým překladům?

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA

Dobře

DATUM: 23. května 2015

PODPIS:

Irena Mišterová